

[Bertel Haarder]

Det kaldte man tidligere niveaudeling. Nu kalder vi det holddeling, fordi det rummer meget mere, og fordi vi har brug for en samlende betegnelse, som også kan beskrive alle de mellemformer, der nu lukkes op for. Tidligere var det jo meget stift, da man højtideligt i kommunalbestyrelse og skolebestyrelse skulle beslutte, om der skulle være niveaudeling på et klassetrin eller ej, og det vil sige, at man skulle beslutte, om man ville have niveaudeling eller ingenting.

Her lukkes der op for en stribe mellemformer, og måske ender det med at blive det mest interessante resultat af nyordningen, at man får disse mellemformer, som i øvrigt praktiseres på mange skoler i dag, selv om det er ulovligt. Det kan jeg vel godt røbe her, hvor vi er ved at ændre loven.

Fru Eva Møller var bekymret over det tværfaglige. Der åbnes for tværfaglighed, forhindringerne for det fjernes, men der skabes ingen forpligtelser, ud over at læreren naturligvis for at sikre eleverne det maksimale udbytte skal sørge for, at det enkelte fag ikke bare bliver noget, der fyldes i en krukke, som fru Hanne Thanning Jacobsen siger, men bliver noget, der bliver brugt.

Livet er jo ikke opdelt i fag. Selv jeg, der ikke er nogen ynder af tværfaglig undervisning som princip, fordi jeg synes, det dyrkes som en kæphest, kan da godt se, at formålet med fagene er at blive brugt i samvirken med andre fag. Det er kun godt, at det nu i højere grad kan finde sted i skolen, hvis det blot ikke bliver en dille, og hvis vi blot ikke får alt for mange ypperstepræster til at rende rundt og lade, som om det er vejen til saligheden at gøre alle ting tværfagligt.

Det er den tendens, jeg har reageret imod i de forløbne år. Jeg synes ikke, vi med denne lov på nogen måde foretager knæfald for disse ypperstepræster. Tværtimod må de nu sørge for at bevise i praksis, at det duer til noget. Der er intet, der bliver trukket ned over hovedet på nogen.

Hvis man endelig skal se på, hvad der helt konkret sker med hensyn til faglighed kontra tværfaglighed, er der en ændring vedrørende samtidsorientering, som bliver til samfundsfag. Her sker der en ægte faglig opstramning, idet samtidsorientering er det eneste fag, hvor der er obligatorisk tværfaglighed. Det er ikke ble-

vet nogen succes. Nu afskaffer vi det og erstatter det med et fag med en tydelig faglig identitet.

Hvis man endelig skal pege på noget konkret, tager vi altså et skridt i retning af det faglige på et meget vigtigt felt, og jeg synes, det er værd at betale den pris, at samfundsfag i 9. klasse så må rumme den moderne politiske litteratur og det egentlige historiefag slutte i 8. klasse. Jeg tror, det alt i alt er en kolossal forbedring.

Fru Eva Møller har ret i, at når man ser på Venstres og De Konservatives ønskeseddel, som bl.a. kunne aflæses af det lovforslag, vi fremsatte for et år siden, er alle ønsker ikke blevet opfyldt. Da vi selv sad i regering, var vi ikke vant til, at alle ønsker blev opfyldt, og det bliver de heller ikke nu, hvor vi er i opposition. Men jeg er meget glad for, at fru Eva Møller erkender; at selv for hende er det foreliggende lovforslag bedre end den gældende lov. Det synes jeg er meget vigtigt, for det sætter trods alt den uenighed, der måtte være tilbage, i det rette perspektiv.

Venstre og De Konservative er altså enige om, at dette er en forbedring. Det Konservative Folkeparti ville gerne have haft endnu flere forbedringer. Det er dér, uenigheden ligger, og den er vel ikke større, end at ministeren med nogle gode svar til udvalget vil kunne overbevise De Konservative tvivlere om, at forbedringen set fra deres synspunkt alligevel er så stor, at man kan tage det, der ligger her.

Til slut har jeg et par bønner. Jeg vil så inderligt opfordre både ministeriet, skolerne og lærerne til nu at gøre sig utrolig umage med hensyn til denne projektprøve. Den kan blive en succes, men den kan også blive noget udflippet noget.

Når jeg siger, at den kan blive udflippet, er det, fordi vi jo har set, at de beskrivelser, der har været i evalueringsrapporterne af projektarbejde, langtfra har været udelukkende positive. Så her skal man altså virkelig stramme sig an. Det er svært, og jeg ønsker held og lykke. Hvis det bliver gjort godt, ender det med, at også jeg bliver en varm tilhænger af denne projektprøve. Jeg er det ikke endnu, for jeg vil se manden, før jeg tager hatten af.

Jeg vil også opfordre til, at man ikke på nogen måde modarbejder holddeling. Der er nu blevet større frihed til at vælge den rette under-